

Fel sem mérhető, mennyi pozitívumot jelentene az olimpiarendezés Magyarországnak

Bár még több mint fél év hátravan a Nemzetközi Olimpiai Bizottság (NOB) limai kongresszusáig, ahol majd döntés születik a 2024. évi Nyári Olimpiai Játékok helyszínéről, a Budapest által benyújtott pályázat okán egyre nagyobb hullámokat vet a kérdés idehaza is. A rendezés ellenzői immár saját szerveződést hoztak létre, sőt, aláírás-gyűjtésbe kezdtek annak érdekében, hogy népszavazással kényszerítsék ki a budapesti pályázat visszavonását. Az olimpiarendezés ügye szép lassan politikai kérdéssé válik.

Sportrovatunkban a budapesti olimpia mellett vállaltan síkra szállva igyekszünk felmutatni a rendezés előnyeit, illetve megpróbálunk rávilágítani arra is, hogy a vajon mik lehetnek a valódi mozgatórugói a pályázatot megvétózni igyekvők tevékenységének.

Magyarország az abszolút számok tekintetében is egyike a legsikeresebb olimpiai nemzeteknek, ám ha az egy főre eső olimpiai érmek számát vesszük alapul, akkor számszaki értelemben a világ talán legeredményesebb sportnemzete vagyunk. A riói eredménylistát is beleszámítva 501 érmet nyertek eddig sportolónk az olimpiák történetében, amelyből 176 volt arany. Kimagasló eredményeink dacára mindeddig soha nem lehettünk házigazdái a Föld legnagyobb sporteseményének. Érdekesség, hogy az 1920-as játékokra annak idején kandidáltunk, ám az I. világháború keresztülhúzta a számításokat, így elmaradt a budapesti rendezés. Azóta pedig sosem volt valós esélyünk a győzelemre, így pályázni sem pályáztunk többé. Több, mint 100 év elteltével azonban olyan helyzet alakult ki, hogy Budapest végre esélyesként kandidálhat egy olimpiai rendezésre.

Agenda 2020, avagy a fölösleges költekezés hamis vádja

A Nemzetközi Olimpiai Bizottság (NOB) 2014 decemberében elfogadta az Olympic Agenda 2020 elnevezésű reformprogramot, amely az olimpiai mozgalom és eszme megújítását, illetve a korábbi elvekhez való visszatérést tűzte ki céljául. A reformprogramot Thomas Bach német sportvezető alkotta meg, akit 2013-ban választottak meg a szervezet elnökének. Az Olympic Agenda 2020 a kisebb, olcsóbb és ésszerűbb, az adott város, ország olimpiától független fejlesztési terveibe illeszkedő, a meglévő adottságokra építő, a fenntarthatóságot és az utólagos hasznosítást kiemelten érvényesítő olimpiarendezés mellett foglal állást. A 40 pontból álló reformprogram legfontosabb irányelve, hogy ezentúl minél gazdaságosabb olimpiák valósuljanak meg. A célkitűzések között szerepel, hogy már magának a pályázatnak a költségei is csökkenjenek. A NOB emiatt a korábbinál jóval több anyagi segítséget nyújt a pályázati folyamatokban, például ezentúl a szervezet állja a pályázatot bemutató küldöttségek utazási és szállásköltségeit. Ezenkívül a lebonyolítási kiadások jelentős csökkenésével is számolnak. A NOB ehhez folyamatosan figyelemmel kíséri a rendező ország előkészületeit és javaslatokat tesz a költséghatékonyabb megvalósításra. Szakértő csapata megoldásokkal áll elő ez ügyben a Szervező Bizottság számára annak érdekében, hogy az esemény gazdaságos, megtérülő legyen.

Ez a bizonyos Agenda 2020 nevű elképzeléscsomag a kulcs több vonatkozásban is. Egyrészt ez csillantotta meg a Budapesthez hasonló méretű és teljesítőképességű városok előtt egy esetleges olimpiai rendezés reményét. Másrészt éppen az Agenda 2020 tartalma miatt hazugságon alapulnak azok az állítólagos aggodalmak, amelyekkel az olimpiaellenes erők érvelnek aláírásgyűjtésük és a népszavazási kezdeményezésük tálalásakor. Amennyiben igazak volnának a kormányt ért vádak és valóban túlköltekező, ésszerűtlen kiadásokat tartalmazó lenne a budapesti kandidálás, akkor már a pályázati anyagot sem fogadta volna be a NOB, hiszen az ellentétes lett volna az újonnan lefektetett irányelvekkel. Pályázatunkat azonban nem csupán befogadták, de bekerültünk a végső három jelölt közé is. Így a NOB szeptemberi, Limában tartandó kongresszusán Los Angeles és Párizs mellett a magyar pályázatra is voksolhatnak majd a szervezet küldöttei, sőt Thomas Bach NOB-elnök több ízben is kiemelte, hogy Magyarország jó esélyekkel várhatja ezt a szavazást.

Amit az olimpia adhat

Függetlenül attól, hogy a döntés eredményét még nem ismerhetjük, érdemes végiggondolni, mit adna egy olimpiai rendezés elnyerése hazánknak. Gazdaságilag, infrastrukturálisan, a nemzettudat-erősítés szempontjából és sportszakmailag egyaránt rengeteget profitálhat az ország, ha bennünket választ a NOB küldöttgyűlése.

Ami a gazdasági és az infrastrukturális területet illeti, ezek összefüggenek és együtt érdemes taglalni őket. Új beruházások egész sora indulna el, amely egyfelől munkahelyeket teremt, másfelől pedig maradandó értékekkel gazdagítja a fővárost. Nem csupán a leendő olimpiai létesítményeket kellene felépíteni, de az úthálózat javítása, bővítése és az egyéb jellegű infrastruktúra kiépítése is szükséges lenne. Maga az olimpia önmagában is több százezer turistát vonzana hazánkba, és nemcsak 2024-ben, hanem már az azt megelőző években is, hiszen azok közül, akik szeretnék itt, a magyar fővárosban végigizgulni az olimpia versenyait, sokan már előtte is eljőnnének Budapestre, feltérképezni a várost, megismerni egy kicsit a leendő helyszínt. Ebből következően magától értetődik, hogy úgy a szállodaipar, mint a vendéglátó-szektor igen sokat profitálna egy ilyen esemény hazai rendezése okán.

A Formula 1-es Magyar Nagydíj kapcsán évről évre elhangzik, milyen kitűnő reklám az országnak, hogy néhány napon át világszerte hazánkról beszélnek a „száguldó cirkusz” jóvoltából. Képzeli el, hogy ha a Formula 1 révén ez így van, márpedig így van, akkor a földkerekség első számú sporteseménye esetében mennyivel inkább így volna. Arra a három hétre mi lennénk a világ közepe, Magyarországról és annak fővárosáról szólna minden. Nincs az a jól megtervezett országimázs-építő propaganda, amely képes volna olyan szinten középpontba helyezni és pozitív színben feltüntetni az országot, mint egy olimpiai házigazdai szerepkör.

A sportszakmai hozadékokat talán a legkevésbé szükséges megmagyarázni. Egyrésről jelentős magán- és vállalkozói tőke áramolna a sportba, ami radikálisan javítana számos sportág helyzetén. Emellett magától értetődő módon rendkívüli módon megnövekedne az élsport felé igyekvő magyar fiatalok száma, akik – sportágtól függetlenül – életük, pályafutásuk nagy eseményeként tekinthetnének egy hazai rendezésű olimpiára.

A végére hagytuk az egyik legfontosabb kérdést, az olimpia nemzetegyesítő hatását. A sport ilyen irányú erejére a közelmúltból lehet eklatáns példát felhozni, mégpedig a labdarúgó-válogatott tavaly nyári Eb-szereplését. Mindenki felidézheti, micsoda össznépi fieszta vette kezdetét az osztrákok elleni győzelem, majd pedig a továbbjutás után. Egy pillanat alatt mellékessé vált, hogy ki milyen vallású, kire szavaz négyévente, vagy éppen melyik a kedvenc

együttese. Egy jelentős magyar sportsiker és az általa kiváltott felszabadult öröm összehozta az embereket, a szunnyadó nemzeti büszkeség azokban is felszínre tört, akik korábban talán sosem adták jelét, hogy magyarságuk fontos volna számukra.

Felsorolásunk korántsem lehet teljes, és legfőképp pontos, hiszen már csak az eddigi tapasztalatok hiánya miatt is, felbecsülhetetlen egy ilyen jellegű eseménnyel együtt járó pozitív hozadékok valós mértéke. Abból viszont ki lehet indulni, hogy mi, magyarok egy-egy olimpiát esetenként évtizedekkel később is emlegetünk valamely siker, szép eredmény okán. Nyilvánvalóan szerte a nagyvilágban sok-sok millió sportszerető ember számára lenne még húsz vagy ötven év távlatából is felemlegetendő a 2024-ben Budapesten lezajlott olimpia. Vagyis ez esetben nem elkoptatott újságírói közhely, hanem a valóság maga, hogy egy olimpiai rendezéssel örökre külön fejezetté válhatna Magyarország a nemzetközi sportéletben.

A tiltakozások valós oka

Ennyi nyilvánvaló előny ismeretében több mint érdekes kérdés, hogy vajon mi állhat azon törekvések hátterében, amelyek keresztbe akarnak tenni a budapesti olimpiai pályázatnak? Megítélésünk szerint két oka van a támadásoknak, illetve annak, hogy egy jól körülhatárolható kör a rendezés ellen agitál. Az egyik ok a politika, a másik pedig a nemzetellenesség.

Az Orbán-kormány és maga Orbán Viktor miniszterelnök is közismerten nagy sportrajongó, így nem meglepő, hogy az általa vezetett kormány számos döntése (a társasági adó sportra fordíthatóságának bevezetése, új pályák, létesítmények építése, meglévők felújítása, kiemelt sportágak körének létrehozása, ezek állami támogatásban részesítése stb.) igyekszik szolgálni a magyar sport ügyét. Ebbe a sorba illeszkedik a sportesemények magyarországi rendezésének elősegítése is, nem véletlen, hogy ilyen rövid idő leforgása alatt soha annyi jelentős sporteseményt nem rendeztek Magyarországon, mint 2010 óta. Ám nem kétséges, hogy egy olimpiai rendezési jog elnyerése – bár korántsem csak a kormány, hanem az egész nemzet sikere és elismerése volna – minden korábbinál nagyobb eredmény volna, egyben pedig olyan mérvű sikert jelentene magának a kormánynak is, amelynek pozitív hullámai bőven kitartának a fél évvel későbbi választásokig és lényegében garantálnák a jelenlegi kormánypártok újabb, fölényes választási győzelmét. Így tehát a most színre lépő mozgalom és a hozzá csatlakozók körének törekvései között igenis meg kell említeni a politikai okokat, és ezt a véleményünket nyomban alá is támasztja, hogy számos balliberális politikus és több ellenzéki

párt is támogatásáról biztosította az olimpiaellenes kezdeményezést.

S ha már a politika, és azon belül a balliberálisok szóba kerültek, kézenfekvővé válik a másik ok is: az ellenzők mögött állók többször bizonyított nemzetellenessége, esetenként nyílt magyargyűlölete. Azok a körök, amelyek hazánkban a balliberális politikai táborban hangadóknak számítanak, illetve meghatározzák ennek a társaságnak a fő csapásirányait, amiben csak tudnak, a magyar érdekek ellen dolgoznak. Miért éppen az olimpiai rendezés kérdésében állnának a támogatók közé? Éppen az előző bekezdésben fejtegetett nemzeti érzések miatt számukra kifejezetten félelmetes volna egy esetleges győzelem, hiszen az olyan össznépi büszkeséget, össznemzeti örömet szabadítana fel, amelyhez képest a foci-Eb-hez kapcsolódó események csak szerény főpróbának számítanának. Ettől ez a társaság – amelynek éltagjai számára csak térkép e táj, utálnak magyarok lenni, semmit nem jelent számukra a haza vagy a nemzet – retteg, mint ördög a tömjénfűsttől. Mindezt persze bevallani nem akarják, nem is merik talán, így jönnek a demagógiával, a látszólagos gazdasági érvekkel, amelyeket – mint szakértők – igyekeznek hihetően tálalni. A gond ott van ezzel, hogy egyrészt könnyű meglátni ezek mögött a valós szándékot, másrészt pedig az érvek még csak nem is igazak, hiszen – amint említettük – éppen az Agenda 2020 irányelvek miatt nem is lett volna értelme túlkalkulált pályázattal próbálkozni.

Csak a visszalépés számítana vereségnek

Eredetileg közel 10 város jelezte rendezési szándékát 2024-re. Azóta több visszalépés is történt, köztük Boston vagy Róma esetében igen jelentős pályázók is visszavonulót fújtak, így mostanra csupán három kandidáló, Los Angeles, Párizs és Budapest maradt versenyben. A NOB legfőbb vezetése – élén Thomas Bach elnökkel – több ízben is példaértékűnek nevezte a magyar pályázatot, kiemelve, hogy Budapest és az általa benyújtott pályamunka éppen olyan, amely miatt az Agenda 2020 programot életre hívták. Ez mindenképpen jó jel. Nehéz eldönteni ugyanakkor, hogy előny-e vagy hátrány az a tény, miszerint a másik két városban korábbi rendezőket tisztelhetünk. Ez lehet hátrány, hiszen Budapesttel ellentétben Los Angeles és Párizs már igazolta, hogy képes megrendezni egy ilyen nagyszabású eseményt, de akár előny is lehet, hiszen ha a NOB valóban komolyan gondolja a kisebb városok helyzetbe hozásának szándékát, akkor ennek igazolására a magyar fővárosnál keresve sem lehet jobb és méltóbb helyszínt találni. Egyvalami biztos: a végeredménytől függetlenül már az is hatalmas eredmény és nagy lehetőség, hogy egyáltalán ott vagyunk a végső döntésnél, és fővárosunk egyike a versenyben maradt három pályázónak. Ha nem bennünket választanak, akkor sem lesz okunk pironkodni, számunkra egyedül az jelentene vereséget, ha néhány, homályos

A budapesti olimpiáért

Írta: Kovács Attila

2017. február 07. kedd, 18:49 -

összeköttetésekkel rendelkező, politikai célzattal hőzöngő liberális miatt visszavonnánk pályázatunkat, önként lemondva ezzel a rendezés reményéről.

A 2024. évi nyári olimpia helyszínéről szeptemberben dönt a NOB limai kongresszusa. A világ legeredményesebb sportnemzetei egyikeként járna már nekünk egy rendezés, járna már nekünk, hogy először a történelemben mi lehessünk a Föld sportfővárosa. Reméljük, a NOB-küldöttek is így gondolják majd.

Kovács Attila